

Justitsministeriet

Dato: 11. december 2008

Dok.: LVM40458

Sagnr.: 2008-792-0721

Udkast til tale til ministeren til brug for besvarelsen af samrådspørgsmål S fra Folketingets Retsudvalg den 18. december 2008

Spørgsmål S:

”Vil ministeren redegøre for regeringens holdning til ligestilling af homoseksuelle med heteroseksuelle i Danmark, og om regeringen er villig til at lade homoseksuelle par indgå ægteskab og dermed bringe regeringens politik i overensstemmelse med statsministerens egne udtalelser?”

1. Udvalget har med samrådspørgsmålet bedt mig redegøre for regeringens holdning til ligestilling af homoseksuelle og heteroseksuelle i Danmark, og herunder redegøre for om regeringen er villig til at lade homoseksuelle par indgå ægteskab.

I forhold til det mere overordnede spørgsmål om ligestilling indenfor familieretten vil jeg gerne starte med at sige,

at jeg egentlig synes, at vi er nået langt med hensyn til at ligestille homoseksuelle med heteroseksuelle.

Siden vi i Danmark i 1989 gav homoseksuelle mulighed for at indgå registreret partnerskab er der jo gennemført en række ændringer i lovgivningen, som yderligere har forbedret retsstillingen for registrerede partnere. Blandt andet kan jeg nævne, at partnerskabsloven blev ændret i 2004. Ændringen betød en lempelse af det såkaldte tilknytningskrav til Danmark, og at alle ægteskabslovens regler om indgåelse af ægteskab - bortset fra muligheden for kirkelig vielse - nu også gælder ved indgåelse af registreret partnerskab.

Når to personer af samme køn indgår registreret partnerskab, opnår de således med enkelte undtagelser samme retsforhold som ægtefæller, bl.a. med hensyn til arveret, forsørgelsespligt og fællesje.

På rigtig mange områder er der altså allerede i dag en fuld ligestilling mellem registrerede partnere og ægtefæller.

Desuden kan jeg nævne, at regeringen i forbindelse med behandlingen af Det Radikale Venstres lovforslag nr. L 67 om ægteskab mellem to personer af samme køn, som vi behandlede i Salen i foråret, har tilkendegivet, at vi er indstillet på at se nærmere på behovet for at ændre de gældende regler om stedbarnsadoption af en registreret partners barn.

Regeringen ønsker således, at et lesbisk par, som i fællesskab har planlagt at stifte familie gennem kunstig befrugtning af den ene kvinde, får mulighed for, at den anden kvinde kan adoptere barnet straks efter fødslen – og ikke, som det er tilfældet i dag – først efter 3 måneder fra barnets fødsel.

Vi forventer senere i dette folketingsår at kunne fremsætte lovforslag om ændring af adoptionsloven i overensstemmelse med regeringens tilkendegivelser på dette område.

Jeg vil i den forbindelse også gerne nævne, at den administrative praksis vedrørende stedbarnsadoption for registrerede partnere blev ændret i begyndelsen af 2008. Det krav om samliv i 2½ år mellem ansøgeren og den biologiske forælder, der som udgangspunkt gælder ved stedbarnsadoption, er der således siden begyndelsen af 2008 set bort fra i forhold til registrerede partnere, hvis det kan dokumenteres, at parterne som minimum har boet sammen siden det tidspunkt, hvor den biologiske forælder modtog behandling for barnløshed, og hvis den anvendte donorsæd var anonym.

Som det fremgår, er der allerede gjort meget for at ligestille registrerede partnere med ægtefæller, og regeringen har i vidt omfang tilstræbt at skabe samme regler for registrerede partnere som for ægtefæller.

2. Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt registrerede partnere skal have adgang til at ansøge om fremmedadoption, vil jeg blot nævne, at jeg jo tidligere i dag under behandlingen af beslutningsforslag nr. B 36 i Folketingssalen har redegjort nærmere for regeringens holdning til dette spørgsmål – og som det er fremgået, mener vi fra regeringens side fortsat ikke, at der er grundlag for at ændre adoptionsloven på dette punkt.

3. Spørgsmålet om homoseksuelle personers adgang til at indgå ægteskab har jo også været drøftet adskillige gange tidligere i Folketinget.

I forhold til registrerede partners adgang til kirkelig vielse er det imidlertid væsentligt at bemærke, at hverken folkekirken eller de andre trossamfund ønsker en sådan ligestilling.

Navnlig af den grund har vi fra regeringens side flere gange tidligere – og senest i foråret – afvist forslag om at indføre adgang til kirkelig vielse mellem to personer af samme køn. Og lad mig for en ordens skyld føje til, at regeringen heller ikke har ændret holdning på dette punkt.

4. Som jeg har været inde på, er der på rigtig mange områder allerede i dag fuld ligestilling mellem registrerede partnere og ægtefæller.

Og der er efter min opfattelse ingen uoverensstemmelse imellem regeringens linje på dette område og de udtalelser, som statsministeren er refereret for i en artikel i Søndagsavisen fra januar 2004. I artiklen med overskriften ”Ja til bøsser og lesbiske i kirken” understreger statsministeren blandt andet, at regeringen ikke agter at stille forslag i Folketinget om, at bøsser og lesbiske skal kunne gifte sig i kirken.

Jeg kan så tilføje, at jeg er helt enig med statsministeren i, at vi alle - politikere og ikke politikere – har ret til at have en helt personlig mening om f.eks. bøsser og lesbiskes muligheder for at blive viet i kirken.

Men at have en personlig holdning til et spørgsmål betyder ikke, at vi nødvendigvis skal gennemføre lovgivning i overensstemmelse med en sådan holdning. Tværtimod synes jeg, at vi som politikere også må lytte til, hvad andre berørte har at sige - i dette tilfælde folkekirken.

Det forholder sig jo sådan, at folkekirken indtil videre ikke har ønsket en mulighed for at kunne vie to personer af samme køn. Og jeg synes, at vi i vores overvejelser må lægge stor vægt på denne tilkendegivelse fra Folkekirken.

Jeg vil derfor gerne afslutningsvis understrege, at det fortsat er regeringens holdning, at der på enkelte områder ikke er grundlag for en fuldstændig ligestilling mellem registrede partnere og ægtefæller. Fra regeringens side har vi

derfor ingen planer om at stille forslag om, at bøsser og lesbiske skal kunne vies i kirken.